

Fussuk meg az előttünk lévő pályát Zsidók 12:1-2.

Amikor készültem erre a szolgálatra, egyből az az ige jött elém, amikor Pál apostol írja a Timóteusnak: „*Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...*” És erre az összetett szóra hogy a **hitet megtartottam**, erre szeretném a hangsúlyt fektetni.

János 3:16 (ez az ige a legkedvesebb számomra, a biblia közepe): „*Mert úgy szerette az Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*”

Istennek az ember felé való **megnyilvánulása**. És mi lehet az embernek az Isten felé a válasza (feltéve ha hívő emberről van szó): A hitet megtartottam.

Ez az Isten nélküli világ fut a vesztébe. De a hívő ember szabályszerűen fut a **HITÉLET versenypályáján**.

Mit értek ezalatt, hogy a hitélet versenypályáján? Csak 3-t hadd említsek (biztos van több is) Az árvák és özvegyek gyámolítása, Betegyek látogatása, Lélekmentés.

Egy régi kedves énekünk így mondja: „*Egy megmarad mit Jézusért tettél.*” Ezek a jó cselekedetek fel lesznek írva a nagy könyvbe a javunkra.

Sokszor csak (elnézést a kifejezésért) rohangálunk, futkározunk, mert szeretnénk egyszerre két helyen is lenni (de ez még földi halandónak nem sikerült) és estére úgy elfáradunk, hogy amikor lerogyunk a székre és számba vesszük az elmúlt napot, hát legjobb esetben is csak azt tudjuk mondani, hogy nem sok értelme volt ennek a napnak.

E világból kivonulva olyan jó lenne azt mondani, hogy a hívő élet pihenés, megnyugvás, üdülés. Azonban a gyülekezetben is arról hallunk, Isten ígéje is azt mondja, hogy **futás a hívő élet a hitélet versenypályáján**.

Még csak nem is egészségügyi sétáról van szó, hanem futásról.

Lerakni a terheket:

Teherről is lehet futni de nem sokáig. Az ember összeroskad idő előtt. Éppen ezért tegyünk le minden ránk nehezedő terhet.

Mi az ami leterhel?

1. a hétköznapi gondok a megélhetés gondjai, a versenyképesség gondjai, hogy minden meglegyen ami a másoknak van
2. Érvényesülési gondok: hogy olyan legyek, mint a másik, hogy nagyobb legyek nála.
3. A másoktól elszenvedett joggal bántalmak terhe.

Valaki egyszer azt mondta, hogy aki folyton azon **rágódik**, hogy bántották, hasztalanságra fecsérli drága idejét és nem tudja elvégezni a munkáját.

Rakjuk le ezeket a terheket. Egy kedves énekünk azt mondja: „*Van egy jó hely oda megyek, lerakom ott a terheket, ott fönnt a hegyen van az a hely, ahol a szív békére lel. A Golgotán áll a kereszt Isten szívében megpihenhetsz.*”

A megkörményező bűnt:

Vajon a megkörményező bűn azt jelenti, hogy körülöttünk a levegőben a világban a gyülekezetben bűnök vannak és nekünk ezeket kell kerülgetnünk.

Az ige nagyon finoman fogalmaz, de egyértelműen. Ezek a bünterhek is rajtunk vannak. Olykor úgy, hogy mások bűneinek terhét hordozzuk. Pedig nincs erre szükség. Jézus Krisztus hordozza és elveszi a világ bűneit. Ám saját bűneink is vannak, melyek alatt görnyedezünk és inkább sérvet kapunk, mint lerakjuk. Inkább máséról beszélünk, addig sem érezzük a sajátot. Figyeljük meg, hogy aki túl sokat foglalkozik mások bűneivel, alapjában véve önmagával van baja. **Jézusra nézni a hit fejedelmére.**

A levélíró nem azt mondja, hogy egymásra nézzetek. Nem azt mondja, hogy lelki vezetőitekre, hanem azt, hogy Jézusra.

Nézzünk rá, mert Ő a cél

Mert benne nem botránkozunk meg

Mert tőle kitartást tanulunk

Mert tőle reményt kapunk az előttünk lévő pályához.